

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Hr. Taanquist kan ikke forstå, at jeg taler om bagstræb, stivsind og konformitet i forbindelse med Socialdemokratiets position i dag. Socialdemokratiet genfremsætter et lovforslag, som det har fremsat første gang for nogle år siden. Socialdemokratiets ordfører holder den samme tale som for et par år siden. Den socialdemokratiske ordfører går i replikken op og anklager regeringspartierne ordførere for at have afvist forslaget med ét sæt begrundelser for et par år siden, og at vi nu afviser det med et andet sæt begrundelser.

Man kunne til nød forstå hr. Taanquist, hvis det var sådan, at der var en indbyrdes modsigelse imellem de begrundelser, vi har givet, men det er der jo ikke; der er derimod tale om, at begrundelserne afspejler en udvikling, der er foregået siden da. Dertil kommer, at Socialdemokratiet overhovedet ikke har taget højde for de kritikpunkter, som har været fremme i debatten igennem de sidste to år.

Socialdemokratiets svar er, såvel da det var i regering som nu i opposition, altid flere udgifter. Ethvert problem kan løses med flere udgifter, og er det arbejdsgiverne, der skal motive-res, ja, så må vi endelig pålægge dem en ekstra skat.

Det er stivsind, konformitet og bagstræb, og det er en politik, som har vist sin fallit mere end én gang i dette århundrede. Jeg synes, det er på tide, at Socialdemokratiet begynder at kigge en lille smule på nutiden og måske oven i købet tager pejling på fremtiden.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Socialdemokratiet vil forfærdelig gerne i dialog med Det Radikale Venstre i hvert fald om det her, gav hr. Taanquist udtryk for. Jeg vil gerne sige, at vi vil også utrolig gerne i dialog med Socialdemokratiet på dette område, men det kræver, at Socialdemokratiet har et mere nuanceret syn på problemerne end det, der fremgår af dette forslag.

Det er jo ikke andet end at pålægge arbejdsgiverne en ekstra udgift. Det har vi prøvet at sige, men hvad skal man så gøre? Ja, man kunne dykke mere ned i problemerne end bare bevidstløst at fremsætte de samme forslag.

Socialdemokratiet siger, de repræsenterer fagbevægelsen. Var det så ikke en idé at få en dialog med fagbevægelsen om, hvordan man kan ændre situationen på arbejdsmarkedet?

Jeg tror ikke, man kommer nogen vegne, hvis hr. Taanquist fortsætter med at sige, at det hele er så simpelt. De, der forårsager skaderne, de lede kapitalistiske svin, det er også dem, der betaler for det. Herre du milde, sådan ser livet jo ikke ud. Det er det, der er hele problemet. Det er utrolig meget mere kompliceret.

Fagbevægelsen har et stort ansvar på dette område. De har ikke bestilt andet end at ned-sætte, jeg ved ikke hvor mange råd, nævn og organer. Vi har sikkerhedsudvalg, og vi har alt muligt omkring arbejdsmiljø. Det er jo ikke det, der er det centrale i overenskomstforhandlingerne på noget tidspunkt overhovedet. Hvis man så endelig ville tage fat på det område og sige, at det er det, det handler om, og ikke bare lønninger.

Derfor vil jeg sige til hr. Taanquist, at det ikke kan nytte, at Socialdemokratiet har så simpel en opfattelse af tingene. I et moderne samfund kan man ikke håndtere tingene på den måde, som Socialdemokratiet gør. Så oplever Socialdemokratiet, at vi andre siger, at det kan være ligegyldigt. Vi har brugt ret megen tid på det, og man kan måske spørge sig selv, om det er sund fornuft, men det er for at give et signal om, at problemet er alvorligt. Socialdemokratiets løsning duer bare ikke.

Men nu er det hr. Taanquist selv, der provokerer, fordi han bliver ved med at sige et eller andet om, at han ikke kan forstå, at vi andre ikke kan forstå, at hans forslag er det eneste saliggørende. Så bliver man nødt til at blive lidt skrappe.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg må minde ordførerne om, at det er en god idé, hvis vi holder en tone i debatten, som ikke er i direkte strid med forretningsordenen.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Det kan godt være, at dette har berørt fru Lone Dybkjær så dybt, at hun er nødt til at gå over i det sprog, som hun mestrer så godt.

Jeg efterlyste, hvad Det Radikale Venstre egentlig mener med sine flotte udtalelser om, at man ønsker udgifterne til arbejdsskader lagt